



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Qui carceres Londini. n. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1579. res efficeret.) Hæc *Thomas Stephani* cum suam & *Pondi* causam apud *Mer-*
 In Gallias *curianum* ageret.

XVIII. Quintus annus abierat. Quo igitur se *Pondus* votis propiorem
 faceret, agrorum parte diuendita, diem condicit quâ in Gallias cum adiunctis
 sociis aliquot erat transfretandum. Dum Londini res suas componit, & ciuem
 hospitem suum sedulo in recta fide conatur instruere, à lictore inopinatè de-
 poscitur, Sandio Pseudo Episcopo rationem redditurus quo modo Regina legi-
 bus obsequatur. Crimen nullum obijcitur, nulla accusatio, legis violatæ
 nullum argumentum: datis tamen vadibus adstringitur vt secundo dicta die
 compareat. Mercator quidam in Vico Sancti Marci quem malus dæmon in-
 federat Ecclesiæ precibus liberandus clam proponebatur. Huc *Pondus* San-
 ctorum hominum reliquijs munitus accurrit, multa piè de Ecclesiæ potestate
 in malignos spiritus, multa constanter de recta fide retinenda disserit:
 Non est id tam latenter factum, quin, cum ad Londinensem deferretur, is
 præhensum nostrum hominem, iam criminis qualiscunque reum, in carcerem
 compingeret. Post quartum mensem scripto rursus vadimonio liber paternas
 ad ædes vltra Londinensis fines semigrat. Orationi & virtuti priuatim, con-
 silijs salutaribus suggerendis (cum inter suos verlatur) intentum, viator hæc
 iterum occupat coram Horno Vintoniensi Antistite sistendum vnà cum alijs
 nonnullis spectatæ nobilitatis atque integre vitæ Catholicis, factâ subdolè spe-
 mitioris iudicij si inter importunas hæretici hominis sciscitationes declamatio-
 nelque parcerent omnes linguæ: silentium porò istud debilitati deinde & ig-
 norantiæ tributum est: quin pro concione contumeliôsè & petulanter Ca-
 tholici canes muti appellati. Acerbè id tulit *Thomas*: Itaque Horno die alte-
 ro pro tribunali magnificè ostentanti se & Vincentium Lerinensem extollen-
 ti, quod signa rectæ fidei verissimè traderet, litem indicit, Vincentium pro
 Catholicis stare, hæreticis aduersari contendit: dimicatur acriter, quod obti-
 nere rationum momento hæreticus non potest, conuitijs, vocibus, maledictis
 celebrat: *Thomam* argumento insistentem, duci iubet. Quantum inde mole-
 stiarum adeundum fuerit, mox ex ipsiusmet Epistola repetam ad simul capti-
 uos exaratâ.

Fraus hæ-
 reticorum.

Qui carce-
 res Lon-
 dini.

XIX. Carceres celebriores Londini quot & qui sint, vtile erit narrasse.
 Tres nimirum, in tribus vrbis portis: in ea quam *nouam*; quam *Luddi* (ad que
 hominem nonnulli vrbis ipsius originem referunt) & quam portam *domus*,
 vocant, (fuerat enim porta olim Monasterij ad occidentem solem positi) trans
 Tamesim quinque; *Bancus* seu sedes Regis; summi tribuni militum, seu *Ma-
 riscalli sedes*; Atrium Wintoniense quod *Clinicam* vulgus nominauit; *Leo al-
 bus*; & domus *supputationum*, seu dicas *Nomistirion*, aut *Computorium*. Sparsi
 per vrbem alij tres, *Fleta*, à profluente aquæ cursu dictus, aliud *Nomistirion*,
 seu *Computorium*, & Sanctæ *Brigittæ fontes*; in quos ferè ære alieno graues,
 vel vagi nebulones conijciuntur. Denique extimæ parti vrbis solem orientem
 verlus, *Arx* imminet, quam *turrim Londinensem* dicunt; Hæc eorum est
 custodia

custodia qui læsæ maiestatis, & grauiorum criminum rei peraguntur; ad *1575*
Nouam-Portam plerumque relegantur latrones, sicarij, facinorosi. Hi se-
 mel omnes fuere necessariò percussendi, quoniam modo hi, modo illi
 Catholicis obtingere consuevere, pro arbitrio eorù in quorum manus incide-
 rint, & singuli pro re nata frequenter venient commemorandi. *Pondo*, post
 duorum mensium custodiam *Wintoniæ*, carcer Londini Sedes-tribuni fuit:
 Hornus enim nè rursum super *Lerinen*sis sententia sollicitaretur, causam
 ad ordinarios iudices transfulerat, Hi dubij quid de Catholicis laicis v-
 niuersim *Regina* statui vellet, cunctos mittunt *Londinum*. Isthinc *Pon-*
*du*s ad reliquos sic scribit. "Sapius interrogatus sum apud Dominum *Youn-*
ge, Bis apud quinque vel sex commissarios; semel publicè productus in
 maximam hominum frequentiam, onustus ferro; (nimirum existimabar
 liberius stesisse pro veritate coram ijs quibus non libebat audire) dum hinc
 abstrahor ad *nouam-portam*, caruifex quasi iam damnato abripit eum pal-
 lio pileum: caput mihi saluum reliquit; id æquè mihi atque illi doluit; In-
 tecto caput, & graui ferro progredienti, acclamat plebs, *Crucifige*. *Nouæ-*
portensis viduæ elemosynam (cruciamenti id genus est) liberaliter mihi
 impertierunt. Ad quartam vsque pomeridianam præstolabar Iudicum
 sententiam, cum repentè auotor; manicæ pedicæque detrahuntur, restitu-
 itur cum pileo pallium: ducor ad *Lincolniensem* Aulam, (quæ mihi olim
 legibus danti operam fuerat habitatio) isthic Commissarij quinque me
 opperiebantur, & eos inter *Toplisus* quæstionibus præfectus; ab *Re-*
gina mandatum fuerat, vt quâ minando quâ blandiendo me ab ins-
 tituto reuocarent; frustra omnia: vrgent, si fidum me velim *Reginæ*, si
 amantem subditum demonstrare, necesse esse eorum nomina vt edicam
 cum quibus, & quibus in locis mihi esset consuetudo: Respondeo: Pa-
 ratum me esse de eorum omnium fidelitate etiam iuratum promittere; Cæ-
 terum non viri boni, atque Catholicæ, non hominis meo loco nati, at-
 que educati, non Conscientiæ denique meæ esse viris innocentibus atque be-
 neuolis molestiam quamlibet nominando procreare. Cum nihil impetra-
 rent, humanissimis verbis affectum me meo carceri reddunt. Post biduum
Toplisus ad me cum præposito carceris: amicè animi mei constantiam per-
 tentant: multa hic disceptatio: profectus nullus: conditionem meam deplo-
 rant: id maximè eos dolet, de quo plurimum ego glorior, fides atque fidei
 causa captiuitas. Post hos, rursum *Youngus* accersitum rogat, quid ad me
Toplisus? verchatur homo (vrbanus videlicet & suavis) nè austerus ille &
 asper quidpiam durum & agreste in me egisset. Familiarissimâ voce demul-
 cere conatur vt familiares meos prodam; vt arcanum quidpiam enuncie quod
 ipsi vlui esse posset ad nequitiam. Nihil efficit. Hortatur tandem vt ad magni
 sigilli custodem literas dem, gratiam impetraturus: do: eo fructu, vt mihi me
 deinceps curarint, pertinacem, scilicet, hominem, & omnium meci ordinis ab-
 regni

Epistola
 Pondi ad
 concapti-
 uos.

Epistola
 Pondi ad
 concapti-
 uos.